

д 1 Кор. 5; 4.
 е Гал. 4; 12.
 жс 1 Кор. 5; 4,
 5. 1 Тим. 5;
 20.
 з Гал. 6; 4.

и Гл. 7; 15.
 10; 6.

і Дѣян. 16; 8.
 20; 6.

к 1 Кор. 16; 9.
 л Гл. 7; 5, 6.

м Пѣсн. 4; 5.
 н 1 Кор. 4; 18.
 о Гл. 4; 5.
 п Лук. 2; 54.
 Иоан. 9; 59.
 1 Пет. 2; 7, 8.
 р 1 Кор. 15;
 10. Гл. 5;
 5, 6.
 с Гл. 4; 2. 11;
 15. 2 Пет.
 2; 5.
 т Гл. 4; 12.
 4; 2.

д Ако ли *мя* е нѣкой оскърбилъ, *е* не е оскърбилъ мене, но всинца вы отъ части, да не отяготѣ повече. За такъвъ единъ доста е това запрѣщеніе *жс* отъ по мнозина-та; *з* Така що напроотивъ вы *трѣба* повече да му простите и да *го* утѣшите, щото такъвъ единъ да не бжде погълнѣтъ отъ безмѣрнѣ скърбь. За това вы молиж да утвърдите *вашѣ-тѣ* къмъ него любовь: Понеже за това и писахъ, за да вы познаиж съ опытъ, *и* да ли сте на всичко послушливи. А комуто *вы* прощавате нѣщо, *проща-1* вамъ му и азъ; защото ако съмъ и простилъ нѣщо, комуто съмъ простилъ, за васъ съмъ *сторилъ това*, отъ Христова лице, За да не добые прѣимущество надъ насъ 1 Сатана; защото не сме да не знаемъ неговы-тѣ умышленія.

і И когато *азъ* дойдохъ въ Троядж да *проповѣдамъ* евангеліе-то Христово, и ми ся *отворихъ* врата въ *дѣло-то* Господне, Понеже не намѣрихъ брата си Тита, *и* не ся *успокои* духъ-тѣ ми; но простихъ ся съ *тѣхъ* и излѣзохъ за въ Македоніѣ. Но благодареніе Богу който ны прави вынѣгы да сме побѣдители въ Христа, и на всяко мѣсто чрѣзъ насъ явява *уханіе-то* на негово-то познаніе. Защото ный, прѣдъ Бога *смы* Христово благоуханіе *и* за тѣзи които ся спасають, и *за* тѣзи които погынувать. *и* На едны-тѣ *смы* уханіе отъ смърть за *и* смърть, а на други-тѣ уханіе отъ животь за животь. *р* И на това кой е доволенъ? Защото *смы* както много-то онѣзи които прѣправяють слово-то Божіе, но *и* нескрепно, и като отъ Бога, прѣдъ Бога, въ Христа говоримъ.